

⊕ SZÖVEG: IVANICS ANDREA

TANGÓ ÉS FOCI BUENOS AIRES

A 40 milliós Argentína 15 milliós agglomerációjú fővárosa nyilvánvalóan korántsem csak erről szól. De ez áll a cégéren – és nem alaptalanul. Vajon miből fakad az a hihetetlen szenvedély és fanatizmus, ahogy a fővárosiak a focit játsszák és körülrajongják? Ráadásul náluk érzékibben senki sem táncolja a tangót. És ugyan mi a nyitja az ehhez kapcsolódó pozitív életszemléletnek?

FOTÓ: IVANICS ANDREA

Gépem leszálláshoz készülődik a Ministro Pistarini Nemzetközi Repülőtérén, Ezeiza városrészben, ezért gyakran egyszerűen csak Ezeizának hívják. Gyors poggyászfelvétel, taxi – és már indulok is Buenos Aires belvárosa felé. Szóba elegyedek sofőrömmel, aki amúgy pontosan tudja, hol található Magyarország. Talán meglepő, de az 1978-as argentin futball-világbajnokság kapcsán hazánk igen nagy hírre tett szert: a kiválóan elkönyvelt magyar csapat 2–1-re kikapott a házigazdától, de nem épp simán – és a Töröcsik–Nyilasi-párost a világ legjobbjai között említik, és tartják számon ma is, annak ellenére, hogy az ominózus meccs legvégén mindkettőjüket kiállították. Mindez pedig itt ma már a kollektív emlékezet beágyazott része!

Buenos Airesben persze igen sok magyar származású lakos él, a mintegy 30 ezresre becsült argentinai magyarság kb. kétharmada.

Kettészakadt város

2015 novemberében zajlott a legutóbbi elnökválasztás, amit Mauricio Macri nyert meg. Az előtte álló legegésőbb, megoldásra váró gazdasági problémák közé tartozik az infláció, az államháztartási hiány, a gazdaság stagnálása, a valutatar-

LA BOCA

Az olasz bevándorlók alapította városrészben a kék mindenhol jelen van, többnyire a sárga is. Ezek a Boca Juniors színei. Az alapvetően korántsem fényűző periférianegyed Caminito része azonban a főváros egyik fő turistaattrakciója: színesen rikító házak, tangó, foci és olasz éttermek. Az erkélyről Evita és Maradona bábuja is üdvözlöl... (fent)

A 21. SZÁZADI BUENOS AIRES

A La Plata menti Puerto Madero városrész épp napjainkban alakul át. Az egykori dokkok és raktárak helyén, részben pedig a régi épületek felhasználásával épül a modern negyed. Az Asszonyok Hídja (Puente de la Mujer) a világhírű spanyol építész, Santiago Calatrava alkotása, a keleti és nyugai dokkok új összeköttetése (előző oldalpár)

FOTÓ: IVANICS ANDREA

FOTÓ: IVANICS ANDREA

... mivel azonban Buenos Aires agglomerációja ma az argentin lakosság majd' 40%-ának otthona, a fővárosi problémák fokozott kihívást jelentenek.

talékok szükségessége. Ő maga legsürgetőbb feladatuként a demokratikus intézmények minőségének emelését, a szegény rétegek életminőségének javítását, a kábítószer-kereskedelem elleni harcot és a külpolitikai kapcsolatok szélesítését, ártértékelését határozta meg. Természetesen arra is megoldást kell találni, miként egyezzen meg azokkal a befektetési alapokkal, amelyeknek bírósági követelése miatt jelenleg technikai államcsődben van az ország: mivel azonban Buenos Aires agglomerációja ma az argentin lakosság majd' 40%-ának otthona, a fővárosi problémák fokozott kihívást jelentenek. A belső területekről erős kivándorlás kezdődött, főként a jómódúak, a középosztálybeliek és a mobilis fiatalok hagyják ott a városmagot. Gyors előregedés tapasztalható, ugyanakkor mintha kettészakadt volna a metropolisz, így összességében az utóbbi évtizedben sokat veszített korábbi fényéből. Az északi, La Platahoz közelebbi részek köszönik, jól megvannak, tele történelmi-építészeti látnivalóval, városrehabilitációs programok, turistaattrakciók, kulturális és sportesemények színhelyei, a déli térség azonban erősen lecsúszott és szétesett. Rendkívül erős a bevándorlás: főként a szegényebb dél-amerikai országok fiataljai érkeznek – többnyire képzetlenül. Új szegénynegyedek születnek, de e dobozviskós lakhelyek még az északi városrészben is megjelennek. A hatóságok küzdenek ellene, de nagy az olcsó munkaerő nyomása, és végeredményben minden szinten feszültségek keletkeznek. Romlik a közbiztonság, a bevándorlók integrációja kevés sikerrel jár.

talékok szükségessége. Ő maga legsürgetőbb feladatuként a demokratikus intézmények minőségének emelését, a szegény rétegek életminőségének javítását, a kábítószer-kereskedelem elleni harcot és a külpolitikai kapcsolatok szélesítését, ártértékelését határozta meg. Természetesen arra is megoldást kell találni, miként egyezzen meg azokkal a befektetési alapokkal, amelyeknek bírósági követelése miatt jelenleg technikai államcsődben van az ország: mivel azonban Buenos Aires agglomerációja ma az argentin lakosság majd' 40%-ának otthona, a fővárosi problémák fokozott kihívást jelentenek. A belső területekről erős kivándorlás kezdődött, főként a jómódúak, a középosztálybeliek és a mobilis fiatalok hagyják ott a városmagot. Gyors előregedés tapasztalható, ugyanakkor mintha kettészakadt volna a metropolisz, így összességében az utóbbi évtizedben sokat veszített korábbi fényéből. Az északi, La Platahoz közelebbi részek köszönik, jól megvannak, tele történelmi-építészeti látnivalóval, városrehabilitációs programok, turistaattrakciók, kulturális és sportesemények színhelyei, a déli térség azonban erősen lecsúszott és szétesett. Rendkívül erős a bevándorlás: főként a szegényebb dél-amerikai országok fiataljai érkeznek – többnyire képzetlenül. Új szegénynegyedek születnek, de e dobozviskós lakhelyek még az északi városrészben is megjelennek. A hatóságok küzdenek ellene, de nagy az olcsó munkaerő nyomása, és végeredményben minden szinten feszültségek keletkeznek. Romlik a közbiztonság, a bevándorlók integrációja kevés sikerrel jár.

FOTÓ: IVANICS ANDREA

ISMERŐS ÉPÍTÉSZEZ

Mintha Budapesten lennénk...
A századfordulós, neoklasszicista kupola
a Parlament, az Argentin Nemzetgyűlés
épületén tornyosul (balra)

PLAZA DE MAYO

A 19. században kezdődött, de a 20. század
elejére is átnyúló, klasszikus metropoliszépítés
leglátványosabb helyszíne a Monserrat-nyeged.
Balra Buenos Aires városvezetésének egyik
fő központja, a Törvényhozás épületegyüttese,
szemben pedig a Cabildo, az egykori Városháza,
amely ma múzeumként működik
(lent)

Toronyházak és bódék

Ahogy beérünk Buenos Aires külső kerületeibe és a központ felé haladunk, figyelmem az épületekre és az utcákra szegeződik. Minden olyan ismerős, mintha otthon sétálgatnék! Olyan részen autózunk épp, mint ha Budapest belsejének jellegzetes, 19–20. századi, klasszikus építészetű, városrendezési világában járnánk – megspékelve jó adag fényreklámmal.

*... inkább meséljek én, Európáról,
Magyarországról! Végeredményben
elég vicces, hogy inkább ő kérdez a
jövőről... Jót keresve, szenvedéllyel.*

Ez persze itt is a belváros, ahol tömegek sétálgatnak, ráérősen beszélgetnek, vagy épp hivatalok, üzletnegyedek környékén sietnek. Észak-Buenos Aires élhető, látogatószemmel különösen barátságos helyszín. Összetákolt viskók azonban itt is feltűnnek, s vajon mi a helyzet, ha nem egy öltönyös üzletembertől, hanem egy bódé előtt ücsörgő férfitől kérnék segítséget: mutassa meg, hogyan juthatnék el az Obeliskhez?...

Az iránymutatás szívélyes, és a beszélgetés sem maradhet el. Elmeséli, hogy tíz(!) gyermekével és a feleségével él itt, már vagy hat éve. A kilátások? Elég boldogság, ha egészségben együtt tudhatja a családját. Viszont inkább meséljek én Európáról, Magyarországról! Végeredményben elég vicces, hogy inkább ő kérdez a jövőről... Jót keresve, szenvedéllyel. Közben látom, hogy a szegényes bódéban egy nagy tévé virít. Észreveszi, és válaszul csak ennyit mond: „Szenvedélyről beszélgettünk az előbb, az én egyik nagy szenvedélyem, a futball.”

Focimánia

Szenvedéllyel és fanatikusan imádják csapataikat. Mondjuk, a Boca-negyedbe nem is ajánlatos piros-fehér River Plate-mezben menni, és ott a stadionban még a Coca-Cola felirat sem lehet piros (mint mindenütt a világon), csak fekete. És persze kék-sárga Boca Juniors-színekben meg ne menjünk a La Plata közelébe...

Újra be egy taxiba, irány a híres – és turisták által megszállt központú – Boca. E városrész egyike a szegényebb negyedeknek, „sétálóutcája” azonban a prospektusok éke. Színes házak, hangulatos bárók, tangó – amolyan romnegyed-jellegű, néhány látnivaló-csúcsponttal. A száz éve még jobb időköt megélt, de épületállományában és szociálisan is leromlott, teljes lakosságcsere átment környék roszakatg házainak félig leszakadó erkélyein kisgyerekek integetnek. Rusztikus jellegű és fotogén – főleg azoknak a turistáknak, akik kipattannak a városnéző buszból, szuvenírt vásárolnak, körbefotóznak, hisz színpompá van jócskán.

Ahogy a Boca-stadionhoz közeledek, a málló házak falaira festve a csapat címere, zászlaja köszön vissza. Miközben a kifestett házakat nézem, kezdem érteni, mit jelent, mikor arról beszélnek: rajongásig szeretni egy csapatot, családtagként bánni vele, és jóban-rosszban kitartani, küzdeni érte. És valóban családtagként bánnak kedvenceikkel, hiszen nem ritka, hogy a szegényebb otthonokban házi oltárt emelnek csapatuknak: a szakrális ereklyék mellett megtalálhatjuk annak színeit, címerét, esetleg egy-egy kedvenc játékos képe is ide kerül. Sőt, létezik Diego Maradona Egyház is, amely Argentínában hivatalosan bejegyzett és

Mondjuk, a Boca-negyedbe nem is ajánlatos piros-fehér River Plate-mezben menni, és ott a stadionban még a Coca-Cola felirat sem lehet piros, csak fekete.

BOCA JUNIORS

Sport, intézmény, vallás, sokmillió rajongótábor, elképesztő hangulat. A La Bombonera becenevű, 50 ezres aréna általában dugig telik. Maradonának természetesen saját páholya van

... létezik Diego Maradona Egyház is, amely Argentínában hivatalosan bejegyzett és elismert – nem kevés taggal.

elismert, nem kevés taggal. Minden csapatnak van természetesen „barrió”-ja, törzsszurkolói csoportja, szavazati joggal az elnökségi üléseken, és persze előírt feladatokkal a csapat háza táján.

A stadionhoz közelítve egyre többen lengetnek zászlókat és sálakat, kék-aransárga mezben-sapkában, teljes átszellemléssel énekel

lik csapatuk himnuszát. És ma még épp meccs sincs! Ebből a stadionból indult a világhírnév felé Diego Maradona, de a tehetség kitartással és fanatizmussal teljes felívelésének kiváló példája az ősi rivális klub, a River Plate sztárja, Mario Kempes is. A 78-as vb első argentin meccsének 87. percében Töröcsik őt rúgta fel úgy, hogy klasszisunk rögtön mehetett zuhanyozni. Kempes pedig végül a vb nagy sztárja lett.

A FEKETE COCA-COLA
A Boca Juniors stadionjában esélytelen, hogy a fő ellenlábás, a River Plate pirosában jelenjen meg a legnépszerűbb üdítő

FOTÓ: IVANICS ANDREA

Mellesleg a Boca Juniorshoz hasonlóan a River Plate-et is Buenos Aires egyik szegényebb körzetében, a La Bocában alapították. Amíg a Boca Juniors a kerületben maradt, addig a River először Buenos Aires Palermo nevű városrészébe, majd az 1930-as években egy kisebb kerületbe, a Nuñezbe költözött. Itt áll az Estadio Monumental, s itt játsza mérkőzéseit a nemzeti válogatott is. A Monumental nemcsak egy stadion, hanem – ahogy a mai, modern stadionóriások esetében ez már megszokott – valóságos sportközpont: rengeteg edzőpályával, szálláshelyekkel, éttermekkel, orvosi rendelőkkel, ajándékbolttal, sportmúzeummal és a világhírű River Plate Sportiskolával.

A sokáig élő tradíció szerint, míg a Boca-rajongók nagy része inkább a munkásrétegből került ki, addig a Rivert favorizálók többnyire a középosztályba tar-

LA PLATA

A Paraná–Paraguay-folyórendszerek óriási, de sekény tölcseértorkolata, széles tengeröböl, helyben pedig Rio la Platának nevezett folyam.

A déli partján kiépült, hatalmas Buenos Aires városszéli, vízközei stadionja a River Plate arénája (a képen balra).

Az El Monumental becenevű stadion Argentína legnagyobbja: 62 ezer férőhelyes, s a válogatott meccsek java részét is itt játsszák. Mögötte közvetlenül a négyzethálósan beépített óriásváros pereme húzódik

A két legnagyobb fővárosi klub összecsapását El Superclásicónak nevezik, és évente négyszer is tartanak szuperrangadót.

FUTBALLKULTÚRA

Családok a stadionokban és a parkokban is. Otthon pedig a házi oltáron a sztárok is helyet kapnak. Koncentráció, figyelem és elszabaduló indulatok. Kitörési lehetőség és egyben csoportterápia is

toztak. Mindez mára a múlté, de a szembenállás megingathatatlan és töretlen. A Boca-szurkolók „Gallinas”-nak, vagyis csirkéknek, míg a River-fanatikusok „Bosteros”-nak, kb. ganéjgyűjtőknek hívják riválisukat – ami a La Boca szennyezett folyójának szagára utal.

A két legnagyobb fővárosi klub összecsapását El Superclásicónak nevezik, és évente négyszer is tartanak szuperrangadót. A megtisztelő jelző nyilván nem ok nélkül ragadt a párharcra, ugyanis a Boca Juniors az ország legnépszerűbb, míg a River Plate a legsikeresebb csapata.

Vajon a Boca-negyedből indult focimániának mi az üzenete? Nehéz gyerekkor, szegénység és kilátástalanság. De ne sajnáld magad és a helyzetet: légy céltudatos, keress célokat, légy kitartó, és eléred vágyaidat!

Lassan sötétedni kezd, így elindulok a belváros felé. Vár az éjszakai élet és a tangó...

FOTÓ: EXTERRA

FOTÓ: SDG SOCCER CENTER

FOTÓ: IVANICS ANDREA

FOTÓ: IWANIS ANDREA

HÉTKÖZNAPI TANGÓ

A 19. század végi Buenos Aires és a La Plata túlfelén fekvő Uruguay fővárosa, Montevideo külső negyedeiben kialakult zene- és tánc kultúrát ma leginkább a nosztalgia foglalja keretbe. Rengeteg változatát táncolják – a báltermi formáktól az utcai improvizációkig. Buenos Aires legidősebb része, a San Telmo-negyed hangulatos terei mindennapos bemutatók színhelyei

Tánc, szenvedély

Temperamentum, szenvedély, léletszeretet. A tangó sok helyen jelen van a városban. Turistamágnes és legendás, érzéki világ. Megítélése ugyanakkor Argentínában jellegzetesen fekete-fehér. Ugyanúgy, mint például a szintén világhíres Eva Peroné (Evitáé), akinek múzeuma is van, de valaki vagy imádja, vagy utálja. A tangót is.

Ez az érzések tánca: mindent el- és kitáncolhatunk magunkból. Improvizatív tánc, ahol a két félnek egymásra kell koncentrálnia, ahol a férfi vezet, a nő pedig követ. Minden érzés kifejezhető, amely két ember között lehet, legyen szó akár szerelemtől, gyűlöletről, örömről vagy bánatról.

A turistajárta sétálóutcákon megszokott az élő tangózene. Sőt, az utcai bemutatók is gyakoriak, ugyanakkor a tangobárok helyi közönsége gyér és elöregedett. Az effajta kulturális szegmensre vágyóknak leginkább

Ez az érzések tánca, mindent el- és kitáncolhatunk magunkból... Minden érzés kifejezhető, amely két ember között lehet, legyen szó akár szerelemtől, gyűlöletről, örömről vagy bánatról.

SZABADTÉRI MÚZEUM

A Boca- és a San Telmo-negyedek egy része a turizmusból él. A tangó mint fő mágnes gyakorlatilag minden látogatóbarát helyen jelen van: színesen, hangosan, felejthetetlenül

egy milongabárba érdemes betérnie. Van belőlük kicsi, meghitt és nagy, varieté-jellegű is jócskán.

Egy milongeróval találkozom, hogy beelássak a mai fővárosi tangóvilágba. A milongerók feladata, hogy a bárokban az egyedül érkezőket szórakoztassák. Egy ötvenes úriember lép az asztalomhoz, öltönyben, hátrazselézt hajjal, kifogástalan modorral. Manolo szerint: „A milonga egy érzés, amit csak mi, argentinok értünk, ez az élet különbözik másokétól. Mi mindig zakót hordunk, aminek a zsebében parfümmel átitatott zsebkendő van, amit a nő érez, amikor átölel. Ez az egész egy rituálé.” A csábítás szikrája mindig ott van, de mérhetetlen udvariasság és figyelmesség a jellemző. A tangó a szenvedély, az életöröm, az önbizalom és a boldogság forrása.

Ma a Buenos Aires-i fiatalok már nem hallgatják a tradicionális tangózenét, ugyanakkor Latin-Amerika-szerinte jellemző, hogy a népies műdalok igen mélyen beivódva – mégis jelen vannak a modern zenében, meglepően nagy népszerűségnek örvendenek, s elképesztő szenvedéllyel éneklük akár a fiatalok is, vagyis lakodalmatlan pop nélkül is elképzelhető a „nóta”-jellegű, érzelemsgazdag zene átűszása a 21. századba. ☺

FOTÓ: EXTERRA

FOTÓ: IWANIS ANDREA

A CIKK MEGJELENÉSÉNEK
TÁMOGATÓJA AZ
STA TRAVEL

STATRAVEL.HU